

[Mette Madsen.]

modernisering af straffelovgivning og kriminalforsorg, men jeg vil gerne understrege, at vi ikke ved at støtte dette lovforslag har skrevet under på en kriminalpolitisk reformplan, hvis indhold vi ikke kender, og hvis detaljer vi derfor ikke kan tage stilling til i dag. Dette må afvente eventuelle lovforslag fra justitsministeren. Vi har heller ikke med disse bemærkninger bundet os til den udgiftsforøgelse fra 15 mill. kr. til 48 mill. kr., der er nævnt i mindretallets udtalelse.

Dansk Forsorgsselskab, der er en fortsættelse og en sammenslutning af de gamle fængselselskaber, har i tidens løb som en privat filantropisk institution udført et stort arbejde, og vi skylder såvel bestyrelse og repræsentantskab som medarbejdere en stor tak. Alle har de gennem mange år udført et uselvisk arbejde, der har haft stor samfundsmæssig betydning, og vi har mange gange set, at der ved privates tilsyn er opstået et personligt tillidsforhold, som har fremmet klientens sociale tilpasning.

For venstre er det derfor af betydning, at vi under udvalgsarbejdet får afklaret, hvordan vi fortsat sikrer, at der vil være mulighed for en betydelig privat indsats i kriminalforsorgen.

I arbejdsgruppens betænkning er da også hele flertallet enig om, at der fortsat er behov for en betydelig privat indsats i kriminalforsorgen, men udvalget har ikke betragtet det som sin opgave at gå nærmere ind på, hvilken organisationsform der bør vælges for den private indsats. Men man understreger betydningen af, at en eventuel fremtidig organisation bygger på en bred repræsentation af forskellige befolkningsgrupper.

Det undrer mig derfor, at justitsministeren overhovedet ikke omtaler denne problemstilling hverken i bemærkningerne eller i sin fremsættelsestale. Fra venstres side vil vi under udvalgsarbejdet interessere os for disse spørgsmål.

Min konklusion er altså, at vi vil se positivt på nærværende lovforslag under forudsætning af, at vi får en tilfredsstillende afklaring af de rejste spørgsmål, men med forbehold om, at vi ikke kan binde os til en hvilken som helst udgiftsforøgelse, som ligger uden for lovforslagets bemærkninger, og med understregning af, at vi ikke fra venstres side hermed har taget stilling til den

øvrige kriminalpolitiske reform, som måtte komme.

Valbak: I de senere år har man kunnet registrere en debat om kriminalforsorgens fremtidige organisation. Jeg tror, at det af flere grunde også vil være praktisk at diskutere de tre muligheder, som diskuteres mellem kriminalfolk, her i denne sal, ikke mindst af hensyn til arbejdet i de nærmest kommende år, og det vil jeg da gøre.

Den ene mulighed er at fortsætte som nu, hvor en del af kriminalforsorgsarbejdet udføres i statslig regie og en anden del er uddelegeret til en privat organisation, som så får statstilskud.

En anden mulighed er den, ministeren har valgt: en enhedsforsorg.

Endelig har nogle ment, at arbejdet bør indpasses allerede nu organisatorisk i den ramme, som er afstukket med den sociale styrelseslov.

Fortalerne for denne tredje mulighed har med, synes jeg, nogen vægt kunnet anføre, at de tanker, der ligger bag den fremtidige organisation af det sociale system, også bør gælde kriminalforsorgen. Det gælder behovet for en samling af de sociale tilbud, det gælder tilbuddenes art, det gælder decentraliseringen af beslutninger, og det gælder en koncentration af indsatsen i marken. Imidlertid er jeg sikker på, at man står sig ved at tage muligheden for indpasning i det almindelige sociale system af dagsordenen — for nærværende i hvert fald. Det almindelige sociale system har bestemt hænderne fulde — det ved socialministeren — og vil i den kommende tid få hænderne endnu mere fulde med at få indpasset sygesikringen, med at få indpasset dagpengesystemet i de nye rammer, indpasset mødrehjælpen, revalideringen, børneforsorg, ændringsvageforsorg, den øvrige særforborsorg, invalideforsikringsretten, ankesystemet etc. Kriminalforsorgen ville blive sat mange år tilbage; hvis man i nuværende fase leger videre med denne sidste mulighed. Lad os derfor gemme den tanke væk i hvert fald i nogle år.

Overvejelserne bør altså samles om at fortsætte med den nuværende delte organisation eller at følge lovforslaget og dermed oprette en enhedsforsorg. Jeg har ganske vist set den tanke fremført, at de fleste af den private organisations opgaver kunne